

og Træ, bringer den Nedsættelser paa ca. $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Og saa bringer den paa Beskyttelsessatserne Nedsættelser, som kunne være noget vanskelige at faa et samlet Tal for; det ærede meget sagkyndige Medlem for Slagelse beregnede det til 4 Mill. Kr., jeg er i mine Beregninger ikke naaet saa højt op, men i hvert Tilfælde til et Tal, der ikke skiller sig saa stærkt derfra, idet jeg næppe naar højere end til $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men naar det betænkes, at denne Nedsættelse jo for Befolkningen repræsenterer betydelig mere end det finansielle Udtryk, den giver sig i denne Beregning, idet jo nemlig enhver Beskyttelsessats Nedsættelse eventuelt kan betyde endogsaa flere Gange saa meget for Befolkningen som det Tab, Statskassen lider, saa vil man, selv om Beløbet ikke bliver større end $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. roligt kunne lægge et Par Mill. Kr. til for at faa et Udtryk for den Lettelse, som her er Tale om for Befolkningen paa Beskyttelsessatserne. Og da Nedsættelserne i den toldbeskyttede Storindustri Beskyttelse kan regnes for at være mellem 20 og 25 pCt., saaledes som ogsaa den ærede sidste Taler mente, saa betyder det igen noget andet, og maaske er det det betydningsfuldeste af det hele, thi det betyder en Forskydning i Forholdet mellem de ubeskyttede og de beskyttede Erhverv til Gunst for de ubeskyttede Erhverv, der nu saa længe har lidt og lidt positivt under den bestaaende Toldlovs Ubillighed. Næppe nogen direkte Skattereforms Fordel vil kunne sammenlignes med denne; den Fordel, at en saadan, selv mindre, Forskydning finder Sted, vil paavirke mangfoldige Forhold til Gavn først og fremmest naturligvis for de ubeskyttede Erhverv, Landbrug, Søfart, Handel, Fiskeri og de ikke ganske faa ubeskyttede Industrier, vi have her i Landet — som for øvrigt ikke have klaret sig daarligst — men i den Henseende deler jeg ganske den ærede foregaaende Talers Mening, i Virkeligheden ogsaa til Gavn for selve den toldbeskyttede Industri, som vil — den Del af den, som er levedygtig — indrette sig efter de forandrede Forhold og blive stundere og mere ydedygtig. Men holde vi alle disse Ting sammen, de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kroners Nedsættelse paa umiddelbare Livsfornødenheder, de $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. paa almindelige Produktions- og Forbrugsfornødenheder og de $3\frac{1}{2}$ à 4 Mill. Kroners Nedsættelse paa Beskyttelsessatserne, som jo endog maa forøges ikke ganske lidt, hvis man vil have Befolkningens Fordele frem, vil det ses, at denne Reform, hvis

den kunde gennemføres, vil betyde uendelig meget mere for den store Befolkning, end nogen som helst direkte Skattereform vil kunne komme til at betyde. Derom er der ikke nogen Tvivl. Det er altsaa det Maal, det beskudne Maal, vi stillede os i 1897, det er vel værd fremdeles at arbejde for, og Landstingets Holdning i Aar, hvor utilfredsstillende den end er, viser i hvert Fald een Ting, at man ogsaa i Landstinget er paa Veje til at faa noget mere Forstaaelse af, at man staar ikke over for et ensidigt Folketingskrav, men over for en Overenskomst, hvor der er slaaet betydeligt af fra Folketingets Side, og at man dertor i Landstinget uden Ydmygelse godt kunde slaa yderligere af paa det beklagelige Standpunkt, det indtog i 1897.

Naturligvis kunne saa store Nedsættelser, som her er Tale om, ikke vedtages uden Kompensation, men de Poster, paa hvilken Kompensationen skal søges, er paa Toldloven alle sammen saadanne, som maa regnes for Luksusartikler, hovedsagelig er det Tobak, dyre hermetiske henkogte Spisevarer og lignende, Silkevarer, Luksusfrugter, Vin og Spiritus, samt kunstige Blomster. Denne Kompensation, der her ved fremkommer, er imidlertid — og det er forlængst erkendt fra dette Tings Side — ikke tilstrækkelig. Man ventede ikke at en saa stor Nedgang som den, der skulde kunne forblive ukompenseret, vilde blive Følgen, og man har derfor ogsaa fra dette Tings Side forlængst erklæret sig villig til yderligere Forhandling om denne Kompensation. Man har ikke taget noget Standpunkt til, hvorledes Kompensationen skal tilvejebringes, men erklæret sig villig til at forhandle om yderligere Kompensation, saaledes som ogsaa den tidligere ærede Ordfører for Toldudvalget for nylig gjorde gældende.

Men det er aldeles øjensynligt, at der vil vindes Fordele ved Toldloven, og selv om disse Luksuskompensationer gaar igennem, selv om den resterende Kompensation bliver tilvejebragt — jeg gaar ud fra, at den ikke vil blive tilvejebragt fra dette Tings Side anderledes, end at den almindelige Befolkning her i Landet vil kunne staa sig derved — er det i hvert Tilfælde efter min Formening ganske klart og utvetydigt, at den højeste og største Fordel, som overhovedet for Øjeblikket kan naas paa Skattereformernes Omraade, skal naas gennem denne Lov. En anden Ting er, at man maa ikke overvurdere den økonomiske Betydning, som Skattereformer i det